

[Socialministeren.]

på personalet, og så vidt mig bekendt er der ikke tale om, at der skal ansættes ekstra personale i forbindelse med refusionen af lægeregningerne.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af Jørgen Junior (FP) til socialministeren:

„Hvad har ministeren i sinde at gøre for at sikre, at ingen ældre tvangsforflyttes mod deres vilje fra de mindre plejehjem til for eksempel Nørre hospital?“

(Spm. nr. 168).

Skriftlig begrundelse.

Jeg henviser til de mange dagbladsartikler, der sikkert er ministeren bekendt.

Jørgen Junior (FP):

Jeg er sikker på, at ministeren ligesom jeg har læst de mange dagbladsartikler, hvor man hører om den skæbne, der venter 157 gamle plejehjemspatienter, som udtrykker rædsel for den fremtid, de skal gå i møde, og jeg er meget spændt på at høre, hvad socialministeren har i sinde at gøre for at hjælpe denne svage gruppe medborgere i samfundet.

Socialministeren (Eva Gredal):

Jeg vil gerne gøre hr. Jørgen Junior opmærksom på, at ansvaret for plejehjemsforsorgen efter omsorgsloven er hos de lokale sociale myndigheder. Det gælder også med hensyn til beslutningen om, hvor den enkelte pensionist skal optages på plejehjem, og dette ændres heller ikke af bistandsloven. Jeg har derfor ikke mulighed for at gribe ind i sager om, hvor pensionister skal være. En kommunalbestyrelse må have ret og pligt til at tilrettelægge plejehjemsforsorgen, så den passer ind i kommunens planlægning. Det kan betyde en rationalisering, og det kan føre til, at samarbejdet med små private plejehjem ophører, fordi hjemmene ikke længere er tidssvarende. Det kan også være et spørgsmål om, at økonomien i kommunen er af en sådan art, at der er foretaget nedskæringer på grund af en ændret politisk sammensætning af kommunalbestyrelsen.

En flytning af pensionister fra et hjem til et andet bør naturligvis ske meget lempeligt, men flytning må være en mulighed, da

man ikke kan opretholde et hjem blot af hensyn til ganske få beboere. Jeg har tiltro til, at de lokale myndigheder tager de nødvendige hensyn til de ældre, som det er ønskeligt at flytte fra et hjem til et andet, og jeg må derfor svare hr. Jørgen Junior, at jeg ikke mener, der er behov for nye regler på dette område.

Jørgen Junior (FP):

Jeg har ikke sagt, det er ministerens ansvar, at der består dette problem, men det er en kendsgerning, at der består et problem. At det er Københavns kommune, der i dette tilfælde skal klandres, det er jeg udmærket godt klar over. Ministeren er imidlertid ligesom jeg klar over, at en indstilling fra hendes side om en ændring af Københavns kommunes nuværende tankegang sandsynligvis vil have uhyre stor betydning.

Når der tales om økonomi og politisk sammensætning af kommunalbestyrelsen — altså med andre ord den sædvanlige undskyldning, der nu køres frem for at ensrette — så må jeg gøre opmærksom på, at det er små beløb, der er tale om. Et eksempel fra et plejehjem i Brønshøj med 10 patienter — altså meget småt, det kan ikke være mindre, det er altså ikke ensrettet — viser, at en brandsikring kunne klares for 20.000 kr. Vi er ubetinget fra vores side — og jeg er sikker på næsten alle andre, hvis de tænker sig om — indstillet på, at samfundet dér ikke bør spare disse forholdsvis små beløb og samtidig ofre de mennesker til noget, som de absolut ikke er indstillet på, noget, der højst troligt vil medføre endnu større tragedier end dem, de er udsat for på nuværende tidspunkt.

Det lyder meget kønt, når ministeren siger, at hun har tiltro til, at ordningerne vil foregå lempeligt. O.k., det er let at udtrykke tiltro til sine partikolleger i Københavns kommune, men det er ikke nok, for realiteterne viser jo, at der bliver ikke nogen form for lempelig overgang eller lignende. De skal sløjfes, disse plejehjemspladser, og de 157 mennesker er reelt ikke andet end skakbrikker, som ministeren åbenbart har kønne ord, men intet andet til overs for.

Socialministeren (Eva Gredal):

Jeg vil gerne gentage: jeg har meget stor tiltro til mine partifæller på Københavns rådhus, men mine partifæller på Københavns